

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00349 / 7.11.2016
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	DUȚĂ, Paul Dănuț; POPA, Cristian și POPA-GAVRILOVICI, Gioni. <i>Securitatea prin cooperare: politici de integrare</i> . Vol.2. Sibiu: Techno Media. 2007. ISBN: 978-973-4865-48-9.
OA	DUȚĂ, Paul. Considerații privind negocierile unui nou acord cadru UE-Rusia. <i>Sfera Politicii</i> 125. 2006. p.119-126. Disponibil la: https://www.cceol.com/search/article-detail?id=180012 .
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.56:12 – p.56:22	p.119:01s – p.119:20d
p.56:26 – p.59:00	p.119:26s – p.121:00d
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Considerații privind negocierile unui nou acord cadru UE-Rusia

PAUL DUȚĂ

Russia is seen by the EU as an important but difficult partner. And it is seen as such by other countries as well. Russia is not an exception in this sense. After the Enlargement of 2004, the EU became even more important and more difficult, mainly because some of the newcomers share a common past with Russia.

The EU and Russia have been progressing in the area of making the visa process easier, and building the so-called "four common spaces".

The EU is a dynamic, developing mechanism. In some areas, like trade and commerce, all the decisions are taken at the Union level. But there are areas, such as energy, which are still under national supervision. Between these two extremes, there is a vast "grey" zone of mixed responsibility.

The new Partnership agreement is meant for a different EU and a different Russia, compared to when the first agreement was signed.

Stadiul actual al relațiilor UE-Rusia este pentru mai mulți observatori un izvor de pesimism. Chiar și într-o perspectivă pesimistă, există condiții de lansare a unor noi relații mai constructive pentru viitor. Dacă relațiile politice stagnează, la alte nivele se înregistrează un anumit dinamism. Astfel, mai mult de 50% din schimburile comerciale ale Rusiei sunt relaționate cu UE. Kremlinul dorește "o mare putere modernă", obiectiv pentru care se impun a fi folosite cele mai potrivite mijloace. Eficiența mijloacelor se reiterează cel mai bine în vecinătatea comună. Relațiile UE-Rusia ar putea fi puse caracterizate ca fiind sub spectrul unui dialog cu prea puține realizări. Explicații se pot produce: fiecare dintre parteneri se cunosc prea puțin iar strategiile promovate de ambele părți nu s-au dovedit a fi ca aducătoare de beneficii incontestabile¹. UE a pompat spre Rusia bani, bunuri și sfaturi; au fost împărțite pachete de legi, politici și standarde de democrație nu numai pentru a deveni propice spațiul rusesc dar și pentru o integrare graduală în UE. Ultimii ani, mai ales după 2003, au început să contureze o Rusie care beneficiind de veniturile generate de exporturile de petrol și gaze coroborate cu o stabilitate politică fără precedent, acordă un discutabil respect libertăților civile, controlează media, se implică serios în sectorul energetic și face gesturi nervoase către micii ei vecini. Rusia cu o creștere de 7% și cu rezerve de peste 300 mld. USD nu mai are nevoie de ajutorul occidentului; anii ani de haos și

umilințe, rușii se bucură de stabilitate în interior și respect în exterior. Președintele Putin le-a adus pe amândouă dar nu în modul pe care le-au proiectat europenii. Administrația Putin sancționează criticii săi, controlează posturile de televiziune, îngreudește activitatea ONG-urilor, renaționalizează companiilor petroliere, anulează alegerile locale. Presa, partidele politice, parlamentul, procuratura implementează voința Kremlinului. Rusia poate fi caracterizată mai degrabă o "democrație suverană" decât o societate pluralistă și ca "stat capitalist" decât piață deschisă. Aceste valori nu sunt cele pe care UE-27 le-ar fi dorit în Rusia. Schimburile bilaterale au crescut cu peste 70% în ultimii 5 ani, la aproximativ 163 mld. Euro în 2005. Din exporturile Rusiei 60% sunt direcționate spre UE, realizând un surplus de 50 mld. Euro anual. De asemenea, Rusia este cel mai mare exportator de petrol și gaze către EU, acoperind o cincime din consumul acesteia.

Giganții petrolieri olandezi și britanici investesc miliarde în Siberia, Sahalin precum și în alte locuri din Rusia. Investiții italiene în construcții, bănci austriece și producători de mobilă suedezi sunt în spațiul rusesc. Se constată o reorientare de opțiune a Rusiei, ea devenind parte a BRIC² – grup format din statele cu creștere economică rapidă, independente, Brazilia, India și China. Valori ca suveranitatea, egalitatea și promovarea intereselor naționale sunt prioritare față de cooperare și compromis. Chiar dacă se constată o abundență de

acorduri de cooperare, grupuri de lucru și dialoguri, se înregistrează realizări insignifiante. Declarațiile care încheie marile reuniuni internaționale nu pot să ascundă faptul că cele două părți nu sunt de acord cu ceea ce ar fi putut să fie parteneriatul lor. Se observă prea multe neînțelegeri și neîncredere. Diferențele de viziune încep să se multiplice, spre pildă, asupra alegerilor din Ucraina și Belarus, asupra stopării livrării de gaze, privind costul survolurilor plătit de către companiile aeriene europene care zboară deasupra Siberiei. Cu toate că mai mulți observatori discută despre o “criză” în relațiile UE-Rusia, se constată o mutare de la diplomația declarativă la cooperare³. Prin anii 90, Rusia nu estima consecințele lărgirii UE spre est. Comparativ cu extinderea NATO pe teritoriul ex-comunist, lărgirea UE se prezenta mai puțin periculoasă. Însă, în ultimul timp, Rusia și-a modificat punctul de vedere. Dacă la ora actuală Moscova este satisfăcută de cooperarea cu NATO, este îngrijorată de politicile UE. Rusia constată faptul că UE-27 este diferită de UE-15 și nu numai datorită mărimii. Cei 12 noi veniți au fost înainte sub dominația Rusiei și ceea ce este notabil este că au o viziune cel puțin diferită de cea a Rusiei, situație oarecum neconfortabilă pentru Moscova.

Fricțiunile Moscovei cu noii membrii UE-27 se pot răsfrânge asupra relațiilor, în sens larg, cu UE. Mulți ruși consideră că intrarea statelor din centrul și estul Europei fac UE-27 mai ostilă Rusiei. De aceea Moscova preferă să discute cu Berlin, Paris și alte capitale care critică mai puțin deschis Rusia. Rusia privește cu suspiciune politica estică pro-activă a Poloniei⁴. Vecinătatea comună și agenda energetică sunt cele mai presante probleme ale relațiilor bilaterale.

Politica europeană de vecinătate și Rusia

Cooperarea de securitate fusese proiectată pe patru direcții: politici comune pentru operațiuni de menținere a păcii (după modelul NATO în Macedonia și Bosnia), o politică comună privind dezvoltarea armamentelor (pentru redirecționarea exporturilor rusești dinspre Iran, China și Coreea de Nord spre alte piețe), crearea unui forum comun pentru luarea deciziilor la care să participe Rusia și Ucraina (după modelul Consiliului NATO-Rusia), adâncirea cooperării cu Ucraina și Rusia în materie judiciară și de poliție (crimă organizată, migrația ilegală și terorismul internațional). Se aprecia că este important ca UE să nu se vândă sub prețul său, de club compus din state democratice (care trebuie să își exprime obiecțiile față de abuzurile din Cecenia)⁵. Rusia consideră construcția “Europa mari” formată din UE-27 și noile state independente din vestul fostei Uniuni Sovietice ca o asociere nefuncțională. Încercarea de a construi “un singur spațiu economic” cu sau fără Ukra-

ina este parte a acestui scenariu. Politica UE-27 față de noi săi vecini este de-abia la început. Lipsa de apetit pentru viitoare lărgiri este evidentă; atenția este concentrată spre dezvoltarea instrumentelor politicii europene de vecinătate. Totuși, instrumentele ENP se impune a fi eficientizate pentru perioada următoare astfel ca statele vecinătății comune să rămână interesate în opțiunea occidentală. Există oportunitatea realizării unor planuri complementare ale binomului UE-27 și Rusiei prin dialog constructiv privind vecinătatea comună. Acest spațiu nu trebuie privit ca o sursă de probleme. Există o multitudine de oportunități, mai ales pe secțiunea portuară. Statele din zonă pot fi parteneri pentru ambele părți din poziția de tranzit, de liant între UE-27 și Rusia.

Rusia continuă să aibă relații dificile cu statele baltice. Rusia acuză Letonia și Lituania că aplică o politică discriminatorie împotriva minorităților vorbitoare de limbă rusă, mulți dintre aceștia continuând să nu aibă cetățenia statului în care locuiesc. Absența reconcilierii istorice a fost adusă la lumină în primăvara anului 2005, când Pactul Ribbentrop-Molotov, anexarea de către sovietici a statelor baltice și sprijinul acordat de unii baltici regimului nazist au fost reiterate cu ocazia aniversării a 60 de ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial. Deși Rusia și-a dat acordul final pentru tratatele de graniță cu Estonia și Lituania, în mai 2005, a refuzat ulterior să le ratifice când cele două state au adăugat referiri la tratatele bilaterale legate de anii 1920-1921.

Efectele existenței UE-27 pentru Rusia se reiterează în spațiul de vecinătate dintre cei doi parteneri. Spațiul de vecinătate include Ucraina, Belarus, Moldova, Georgia, Azerbaijan și Armenia. Aceste state cu elite de orientare pro-occidentală nu se așteaptă să fie primite în UE-27 prea curând. De reținut că, unele dintre acestea se caracterizează prin instabilitate politică și economică. EU-27 are o atitudine față de Ucraina bazată pe același “motiv ca Noua Zeelandă să fie membru al UE” după cum se exprima plastic Romano Prodi, fostul președinte al Comisiei Europene. Admiterea Ucrainei în UE-27 nu este o problemă de actualitate⁶. UE-27 nu are la ora actuală o politică atrăgătoare pentru Ucraina și Moldova, neoferind o viitoare calitate de membru al său. Obiectivele declarate ale politicii europene de vecinătate⁷ sunt formulate în scopul de a ajuta statele fostei Uniuni Sovietice să devină mai stabile, democratice și prospere. Se oferă anumite stimulente – ajutoare financiare și un acces mai larg la piața forței de muncă a UE-27 –, solicitându-se statelor vecine implementarea de reforme politice și economice prin “planuri de acțiune”. Odată cu promovarea unei atitudini mai active a UE-27 dincolo de granițele sale

UE și resursele

– cum a fost cazul alegerilor din 2004 din Ucraina –, s-a făcut simțită și îngrijorarea Rusiei. Ceea ce nu înseamnă o reîntoarcere la stilul competiției de genul “războiului rece” în ceea ce privește influența în vecinătatea comună. Interesul UE-27 precum și al Rusiei în vecinătățile lor este nu numai natural dar și imperativ. Actuala UE-27 este departe de a deveni un imperiul “tradițional”, dar maximizarea influenței sale în fosta Uniune Sovietică este contrabalansată de refuzul de a oferi în viitorul apropiat calitatea de membru. Datorită acestei influențe aceste state nu gravitează spre Rusia, cu excepția Belarusului. În Ucraina, Georgia și Moldova, Rusia este angajată în acțiuni de preservare a statutului său față de schimbările de orientare pro-occidentală⁸. În alegerile prezidențiale din Ucraina din 2004, Vladimir Putin l-a sprijinit pe Viktor Ianukovich în încercarea de a preveni victoria lui Viktor Iuscenko pro-european și pro-atlantist. Încercarea s-a încheiat în mod umilitor prin venirea la puterea a lui Iuscenko. La ora actuală, Iuscenko este conștient că opțiunea Ucrainei de a deveni membră UE nu este o variantă realistă, optând pentru obținerea calității de membru NATO. Speranța sa este că Summit-ul de la Riga, noiembrie 2006, îl va oferi “un plan de acțiune”, etapă necesară pentru obținerea calității de membru NATO, cu toate că sunt numeroase impedimente în acest sens⁹.

În mai 2005, Rusia acceptă retragerea ultimelor forțe militare din Georgia, după o prezență de 200 de ani. În ceea ce privește conflictele “înghețate” Rusia înregistrează succese limitate, în Transnistria, Ossetia de Sud și Abkhazia.

Realitățile contracției Rusiei, în opinia oficialilor ruși, sunt rezultatul intrării SUA și UE în sfera tradițională de influență a Rusiei. Există suspiciuni că occidentul a orchestrat revoluțiile colorate din Georgia, Ucraina și Kirghistan. Elitele și popoarele lor au ales opțiunea pro-UE care nu înseamnă neapărat o opțiune anti-rusă. Totuși, în regiunea dintre Rusia și UE-27 vor continua să persiste o serie de riscuri semnificative și chiar pericole.

Politica europeană de vecinătate este considerată prea difuză, neatractivă și fără resurse pentru a lansa reforme economice și politice în statele care înconjoară EU. Dar nici Rusia nu are o politică de vecinătate eficientă. Rusia are doar câțiva aliați – Armenia, Belarus și Kazastan. Totuși, poate să le facă viața grea vecinilor care nu se aliază cerințelor sale (cum este cazul regimurilor separatiste din Georgia și Moldova). În octombrie 2006, Kremlinul încheie legăturile de transport și comerț cu Georgia și a început să hărțuiască oamenii de afaceri, muncitorii și studenții georgieni, ca reacție la acuzațiile de spionaj împotriva unui cetățean rus împotriva Georgiei.

Teoretic, atât EU-27 cât și Rusia sunt interesate să ajute din vecinătatea lor să devină mai stabile și prospere. În realitate, există un dezacord a unui număr crescut de probleme, cum sunt “revoluția portocalie” din Ucraina, autocrația din Belarus sau tranzitul spre enclava rusească Kaliningrad. Și acestea se pot înrăutăți. Administrația Putin a refuzat să discute orice posibilă inițiativă comună cu UE. Rusia privește statele post-sovietice din vestul și sudul său, ca fiind în sfera sa de influență¹⁰. UE joacă un rol limitat în Caucaz și în Asia Centrală, mult mai mic decât cel jucat de SUA. Rusia a acceptat implicarea militară și politică a SUA în Georgia și în câteva state din Asia Centrală pe considerentul că președintele Putin nu se angajează în lupte strategice în care știe că nu poate ieși învingător¹¹. Este clar că, Rusia nu este interesată ca UE să își asume vreun rol în medierea sau menținerea păcii în “vecinătatea sa apropiată”¹².

De remarcat că, în timp ce europenii doresc o reglementarea conflictelor din regiune, unii ruși preferă o “instabilitate controlată”, care le oferă un control asupra regimurilor fragile și a mișcărilor secesioniste. Rusia poate refuza să discute cu UE despre Moldova și Georgia, dar se teme de creșterea interesului UE-27 în vecinătatea comună. Politicienii ruși avertizează că implicarea occidentului în acordarea independenței provinciei Kosovo poate să aibă un impact uriaș asupra “conflictelor înghețate” din fosta Uniune Sovietică. De ce oare – se întreabă politicienii ruși – Kosovo trebuie să devină independent în timp ce Abhazia și Osetia de Sud, care au legături istorice strânse cu Rusia, să rămână cu Georgia. La ora actuală, Rusia le recunoaște ca părți ale Georgiei. Dar statutul incert al acestor regiuni combinat cu aspectele relațiilor dintre Moscova și Tbilisi nu scot din ecuație un eventual conflict. La fel, nu este întâmplător referendumul organizat în Transnistria, doar la câteva luni după referendumul din Muntenegru

pentru independența de Serbia, din mai 2006. Rusia are un interes scăzut de a retrasa granițele din Caucaz față de interesul UE-27 din Balcani. Realitatea acestor tendințe impune deschiderea unui dialog constructiv între UE-27 și Rusia privind comuna lor vecinătate.

Relațiile UE-Rusia vor influența dezvoltările din statele care se situează între ele. O voință comună ar putea să ajute statele vecine aflate între EU-27 și Rusia să devină mai stabile și prospere; în caz contrar – dezacordurile și nervozitățile care se vor schimba între Bruxelles și Moscova –, pot să ducă la ignorarea nevoilor și aspirațiilor din teritoriul aflat între ele. În mai 2005, a Summit-ului de la St. Petersburg, cele două părți stabilesc “foile de parcurs” pentru crearea celor patru spații privind – adâncirea integrării în economie și comerț; securitatea internă și justiție; știință, educație